

Shelley, deich ar fhichead; Byron, sia deug ar fhichead; Uilleam Ros ochd ar fhichead.

Chan eil fhios agam ciod is ciall dha, mur h-è gu bheil na bàird 'nan daoine fiachail ann an sùilean an Tighearna, agus gu bheil e 'gan toirt dhachaidh roimh chàch. Bha facal aig na Greugaich, ag ràdh “Iad-san as ionmhùinn leis na diadhan siùbhlaidh iad òg.” Air an làimh eile, tha luchd-lagha glé bhithianta a’ faotainn saoghal fada, ach theagamh gun abair droch dhaoine nach eil an sin ach an taobh eile de’n fhacal so. Anns an t-Seann Tiomnadh is ann do’n fhìrean a tha beatha fhada air a gealltainn, ach thogadh e connasachadh ann an comunn air bith nan robh a’ cheist air a cur “An e fireanan a tha ann an luchd-lagha?”

Bha na seann daoine a’ cunntas trì fichead ’s a trì ’na àm cunnart-ach ann am beatha duine. Tha e air a ràdh gu bheil bodhaig an duine ag atharrachadh gu buileach a h-uile seachd bliadhna, agus aig an naoidheamh uair gu bheil i gu tric an dara cuid air a briseadh no air a slànachadh. Co-dhiùbh, a tha sin fìor no nach eil, thàinig am bàs air mòran de dhaoine ainmeil ’n an trì is trì fichead; sin an aois a bha na diadhairean mòra, Tertullian agus Luther agus Melanethon, an uair a shiubhail iad.

An raoir, an uair a bha an còrr de’n teaghlach aig coinneamh an W.R.I., agus mise air m’ fhàgail leam fhéin thàinig an smuain ’nam inntinn “Cia meud bliadhna a tha agam fhathast air thalamh?” “Cò” arsa thusa, “as urrainn sin innseadh?” “Innsidh an urrainn aig a bheil fios air a h-uile nì, *Almanac Whitaker*.” Ma sheallas tu anns an leabhar sin, chì thu, ma tha thu a nis trì fichead ’s a h-ochd, gum faod thu dùil a bhith agad ri naoi bliadhna eile. Bidh tu an sin trì fichead ’s a seachd deug, ach chan e fìor sheann duine a tha ann an duine aig seachd deug is trì fichead; bha Abraham naoi bliadhna na bu shine nuair a rugadh mac dhà. Ma ruigeas tu seachd-deug is trì fichead tha *Whitaker* ag ràdh gum faod dùil a bhith agad a bhith beò sia bliadhna eile. Bheir sin thu gu ceithir fichead ’s a trì, agus ma ruigeas tu an aois sin, tha e a’ toirt dhut ceithir bliadhna eile, agus mar sin, ceum air cheum, agus bliadhna air bhliadhna, gus an ruig thu ciad. Ma ruigeas tu ciad, cuiridh an rìgh litir thugad, urram nach cuir e air ìochdaran air bith eile ach air mnathan aig am bi trìuir chloinne air an aon turus.

An uair a ruigeas duine dà fhichead ’s a trì, tha an dara leth de’n fheadhainn a rugadh anns an aon bhliadhna ris cheana marbh; agus aig trì fichead tha a’ chuid as motha air an robh e eòlach ’na òige anns an t-saoghal eile. Rud sòluimte, ach thug mi an aire glé thrìach nach ann idir mar as dlùithe a tha am bàs a’ tighinn orra as mò a bhios daoine a’ smuaineachadh air. Mar as fhaide a tha iad anns an t-saoghal is ann as fhaide a tha iad a’ cur na crìche bhuapa. An e so pàirt de mhealltaireachd an t-saoghail?

Cha bu mhath leam a ràdh gur fheàrr an aois na’n òige, agus ged theirinn e cha bhiodh e fìor. Chan fheàrr idir. Is aoibhinn an rud an òige, agus có nach dùraichdeadh a cheum a bhith aotrom is luath, a làmh cuimseach agus a chridhe mear, agus uile bhuadhan a chuirp is inntinn geur is glan. Ach ged nach toigh leinn a bhith fàs sean,